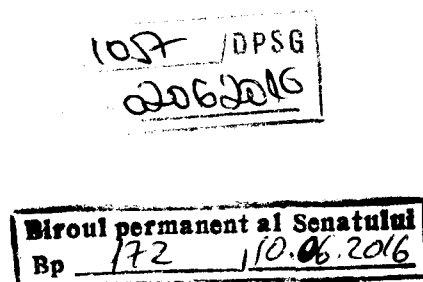

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea articolului 9 din Ordonanța nr.15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România*, inițiată de domnul deputat UDMR Márton Árpád împreună cu un grup de parlamentari UDMR (**Bp. 172/2016**).

I. Principalele reglementări

Conform *Expunerii de motive*, propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr.15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul precizării intervalului de timp dintre săvârșirea faptei și constatarea contravenției, astfel că între momentul săvârșirii contravenției și primirea procesului-verbal de constatare să nu se fi scurs mai mult de 30 de zile, perioadă rezonabilă ținând cont că procesul de constatare se realizează într-un timp extrem de scurt, datorită tehnicilor moderne și a bazelor de date aflate la dispoziția agenților constataatori.

De asemenea, se propune atașarea probelor la procesul-verbal de constatare a contravenției, pentru a se asigura, pe de o parte transparența în aplicarea sancțiunii, iar pe de altă parte celeritatea procedurii de contestare a procesului-verbal.

II. Observații

1. Referitor la **pct.1** din inițiativa legislativă, unde se prevede că aplicarea sancțiunii și încheierea procesului-verbal de constatare a contravenției să se facă în termen de cel mult 30 de zile de la data la care utilizatorul a circulat fără rovinietă valabilă, pentru o mai mare claritate a textului, considerăm că termenul ar trebui să curgă de la data constatării lipsei rovinietei de către persoanele abilitate prevăzute la alin. (2), și nu de la data la care utilizatorul a circulat fără rovinietă valabilă, dată care nu poate fi cunoscută de acestea.

Mai mult decât atât, conform prevederilor art. 13 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei. Prin urmare, inițiatorii trebuiau să aibă în vedere corelarea cu termenul de 6 luni prevăzut în *Ordonanța Guvernului nr.2/2001* sau introducerea unei mențiuni privind derogarea de la acest termen.

2. În ceea ce privește **pct.2** din inițiativa legislativă, precizăm că prevederile art.9 alin.(8) din *Ordonanța Guvernului nr.15/2002* sunt armonizate cu prevederile art. 25 alin. (1) și art. 26 alin. (3) din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, care prevăd că „Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate” respectiv „În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constator în termen de cel mult două luni de la data încheierii”.

Termenul de cel mult 2 luni de la data încheierii procesului verbal a fost reglementat prin *Ordonanța Guvernului nr.5/2015 pentru modificarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, iar rațiunile care au stat la baza acestui demers au vizat tocmai intervalul de timp, destul de scurt, în care organul constator trebuia să comunice actul în modalitățile stabilite la art.27 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*.

Anterior, termenul de comunicare a procesului-verbal către contravenient era cel mult de o lună de zile.

În cazul în care procesul-verbal nu era comunicat în termen de o lună, executarea sancțiunilor contravenționale era prescrisă, în contextul în care de

multe ori, în practică, se constata că acesta nu a fost comunicat în termen din cauza atitudinii de necooperare a persoanei sancționată.

Motivul pentru care termenul de o lună a fost considerat insuficient și prelungit la două luni constă în:

- dificultăți în aplicarea procedurii de comunicare a procesului-verbal cauzate de tergiversarea procedurii de către contravenient, prin refuzul de a semna procesul-verbal:

- dificultăți în aplicarea procedurii de comunicare prin poștă, cu aviz de primire, în situația în care avizul nu e ridicat de la poștă sau, dacă acest lucru nu a fost posibil, prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului.

Termenul de două luni pentru comunicarea procesului-verbal se regăsește și în *Legea nr.5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări*, în situația constatării încălcării normelor de circulație pe drumurile publice săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru sau într-un stat participant.

Termenul de comunicare a fost majorat la 2 luni, în contextul *Deciziei nr.10 din 10 iunie 2013¹*, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 teza I raportat la art.14 alin. (1), art. 25 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, a stabilit că „*modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, prin afișare la domiciliul sau sediul contravenientului, este subsidiară comunicării prin poștă, cu aviz de primire*”.

Așadar, în termenul de 2 luni, trebuie făcută comunicarea prin poștă și se impune ca agentului constator să-i parvină „*avizul de primire*”, care să facă dovada că destinatarul a luat efectiv cunoștință de procesul-verbal de constatare a contravenției, neputând fi considerată ca fiind valabilă comunicarea, dacă persoana sancționată nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru ridicarea actului.

Prin urmare, în ipoteza în care persoana sancționată, deși avizată, prin oficiul poștal, nu se prezintă în vederea ridicării corespondenței, agentul constator trebuie să apeleze la modalitatea tehnică subsidiară de comunicare, prin afișare, având în vedere că returnarea plicului cu mențiunea „*avizat*”, „*neavizat*”, „*expirat termen de păstrare*” nu constituie momentul de la care începe să curgă termenul de formulare a plângerii contravenționale, context în care, apreciem că termenul propus de inițiatori este insuficient pentru parcurgerea celor două etape.

¹ privind recursul în interesul legii referitor la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.27 teza I raportat la art.14 alin. (1), art.25 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001.

3. Referitor la **pct.3** din inițiativa legislativă, în ceea ce privește solicitarea ca „procesului-verbal să îi fie atașate fotografia doveditoare că vehiculul a circulat în data respectivă pe tronsonul de drum în cauză”, precizăm următoarele:

- procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției beneficiază de prezumția de legalitate și temeinicie, prezumție care, deși neconsacrată legislativ este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât și în practica instanțelor judecătorești. O astfel de prezumție nu încalcă dreptul contestatarilor la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumția de nevinovăție;

- în formularele proceselor-verbale de constatare a contravențiilor ce sunt comunicate contravenienților este prevăzut că „*Dovada săvârșirii contravenției (respectiv:foto... .., conform PVCC seria...nr.../data) se găsește la sediul CESTRIN specificat în antet, și va fi pusă la dispoziția instanței, în urma solicitării acesteia*”.

În aceste condiții, având în vedere și costurile pe care le-ar implica tipărirea și comunicarea acestor fotografii, nu apreciem oportună propunerea ca procesului verbal să îi fie atașată fotografia doveditoare că vehiculul a circulat la data respectivă pe tronsonul de drum în cauză.

Totodată, precizăm că pe suportul fotografiilor realizate prin intermediul camerelor video și care sunt puse la dispoziția instanțelor de judecată sunt înscrise, în mod automat prin algoritmul utilizat de Sistemul Informatic de Emitere, Gestiune, Monitorizare și Control al Rovinietei (SIEGMCR), fără interferența factorului uman, informații privind:

- seria și numărul PVCC;
- data săvârșirii contravenției;
- Id-ul unic alocat contravenției;
- amplasamentul camerei (longitudine, latitudine, locul –drumul național și poziția kilometrică, localitatea) ;
- data și ora interogării;
- rezultatul interogării;
- imaginea.

4. Referitor la propunerea de introducere a **alin. (8²) - (pct.3 din inițiativa legislativă)**, în ceea ce privește sancționarea cu nulitatea absolută a proceselor-verbale comunicate după termenul ce se dorește a fi instituit, menționăm că situațiile ce atrag nulitatea absolută a unui proces-verbal de constatare a contravenției sunt expres și limitativ prevăzute de dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr.2/2001*.

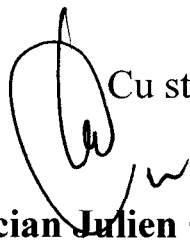
De altfel, potrivit art. 14 din *Ordonanța Guvernului nr.2/2001*, sancțiunea specifică necomunicării actului de sancționare în termenul stabilit de lege o reprezintă prescripția executării sancțiunilor contravenționale.

5. Considerăm că pentru claritatea reglementării, ar fi fost necesară precizarea înțelesului sintagmei „*actul doveditor al lipsei rovinietei*”.

Existența acestui document nu este prevăzută de Ordonanța Guvernului nr.15/2002.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

 Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului